

La força de la gent i el canvi a Lleida

ISIDRE GAVÍN I VALLS
CAP DE L'OPOSICIÓ A L'AJUNTAMENT DE LLEIDA

EL RESULTAT ELECTORAL del passat diumenge dia 28 ens permet fer algunes reflexions prou positives i analitzar de quina manera viu la nostra societat el moment actual.

Més enllà dels resultats de cada força política, vull destacar que la demarcació de Lleida ha estat la que més participació ha tingut en aquestes eleccions, gairebé un 62%. La por que la ciutadania es quedés a casa, en part per la desafecció vers la política, en part per la duresa de la crisi i per una expectativa econòmica negativa, ha estat absolutament escombrada per l'actitud activa i esperançada dels lleidatans,

superant les previsions i la mitjana catalana de participació. El desig de canvi que totes les enquestes assenyalaven ha estat una realitat aclaparadora a Lleida i un potent motor de participació electoral.

La primera conclusió i més important, fins i tot que la victòria de CiU, que ho és perquè tindrà la majoria suficient per poder governar i fer front a les grans dificultats i a les reformes que el país necessita i la gent demana, és que una democràcia que creiem greument malalta s'ha revelat com un gran motor de canvi i de renovació.

La desafecció i desprestigi

de la política és una malaltia greu de la qual la política mateixa és la principal causant, però la política és necessària, i més quan cal abordar reformes de calat i en moments de crisi.

La gent ha tornat a fer un vot de confiança al sistema polític menys dolent dels coneguts, la mobilització ciutadana ens permet tornar a creure en la democràcia i el govern que ha sortit de les eleccions ha d'aprofitar aquesta oportunitat per millorar i reformar aquells elements del mateix sistema que més desafecció han generat: la serietat i la credibilitat, els sistemes electorals, el funcionament dels partits, etc.

En aquestes eleccions han succeït fenòmens nous que també cal analitzar i que tenen un reflex molt evident a

la ciutat de Lleida: votants que eren fidels del PSC s'han apuntat al vot del canvi fins al punt que al PSC a la ciutat de Lleida de poc li ha anat que el PP li passi al davant (amb només 500 vots de diferència).

Convergència i Unió ha estat la primera força a la ciutat, amb 21.670 vots (41,08%), el millor resultat de totes les capitals catalanes, CiU mai havia aconseguit tants vots a Lleida, excepte a les eleccions al Parlament del 1995. El resultat del PSC de Lleida (16,9%) ha estat pitjor que a Tarragona (19,39%) i a Barcelona (17,81%).

Tothom sap que les eleccions al Parlament i les municipals tenen dinàmiques diferents, però alguna cosa passa quan tenim davant un triomf tan aclaparador de CiU a tots els barris menys un. Per

primera vegada es percep clarament un fenomen nou: la il·lusió pel canvi, i Lleida així ho ha manifestat en la seva participació i opció de vot.

Pot afectar aquesta onada pel canvi les municipals, tenint en compte que el govern municipal ha estat en mans del mateix partit durant 30 anys? Aquesta onada pel canvi és un cicle polític que afectarà també les municipals i les generals o és un cas aïllat?

Encara que l'alcalde digui que res no ha canviat i que les eleccions municipals són a sis mesos vista encara, deixeu-me fer meua la frase de Galileu, quan, adonant-se que era la Terra la que es movia al voltant del sol i no al revés, va murmurar: "Eppur si muove". Ho va dir fluixet, però convençut. I és que a Lleida, després del 28N, alguna cosa es mou...